

Arrest

nr. 151 378 van 28 augustus 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guinee-Bissause nationaliteit te zijn, op 24 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. RONSE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Guinee Bissau van Mandinga origine en afkomstig te zijn van Bissau. U bent geboren en opgegroeid in de wijk Cuntum, Bissau. Uw vader is imam in de wijk Cuntum. U hebt sinds uw schooljaren een vriendin (A.S.) die momenteel in Dakar, Senegal verblijft. Jullie begonnen een relatie hoewel de vader van uw vriendin haar had beloofd aan een neef om mee te trouwen. Uw vriendin, die christen is, weigerde met haar neef te trouwen. U stapte naar uw vader en u stelde voor om met uw vriendin te trouwen. Uw vader reageerde dat u als moslim niet met een christen kon trouwen. Uw vader weigerde uw huwelijk met uw vriendin goed te keuren. De vader van uw vriendin heeft u bij hem geroepen. U bevestigde dat u met zijn dochter wilde trouwen. U had problemen met uw familie en begin 2014 verliet u uw ouderlijke huis. U huurde samen met uw vriendin een kamer in de wijk Misra. U woonde daar samen met uw vriendin gedurende ongeveer 3 maanden. Uw broers kwamen

problemen maken en u werd bedreigd omdat u de familie te schande bracht. Uw broers vroegen u met de relatie te stoppen, anders zou u kwaad worden aangedaan. Uw broers zeiden dat u ziek zal worden en op een traditionele manier of hekserij geraakt zou worden. U contacteerde uw zus die in Senegal woont. Zij aanvaardde uw situatie en ze heeft u geholpen om u en uw vriendin naar Dakar, Senegal te laten komen. U hebt Guinee Bissau verlaten en na een week in Dakar, Senegal kwam u naar België. U hebt op 15 april 2014 asiel gevraagd in België.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van uw relatie met een christen, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u effectief een langdurige relatie hebt gehad met (A.S.). Gevraagd naar de leeftijd van uw vriendin, stelt u dat ze ondertussen 20 jaar is geworden (zie gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd sinds wanneer je je vriendin kent, antwoordt u sinds 1999 (zie gehoor CGVS, p.8) en geeft u aan een koppel met haar te zijn sinds 2003 (zie gehoor CGVS, p.8). Wanneer u erop wordt gewezen dat jullie dan al ruim 10 jaar samen zijn, herhaalt u haar te kennen sinds 1999 en dat jullie naar dezelfde school gingen (zie gehoor CGVS, p.8). Nogmaals erop gewezen dat uw vriendin dan ongeveer 10 jaar oud was toen jullie een koppel werden, wijzigt u uw verklaring en stelt u dat het een goede vriendschap was en jullie elkaar alleen op school zagen (zie gehoor CGVS, p.8). Hierna verklaart u pas een serieuze relatie met uw vriendin te zijn begonnen in 2006 (zie gehoor CGVS, p.8). Het is weinig aannemelijk dat u niet preciezer kan aangeven wanneer jullie relatie begon. Ook op de vraag wat uw vriendin deed toen u al met school gestopt was – gezien uw verklaring dat u tot het tiende jaar naar school bent geweest (zie gehoor CGVS, p.5) – antwoordt u dat zijn naar Dakar was gegaan voor studies, maar u weet niet precies meer wanneer uw vriendin naar Dakar vertrokken was. U geeft vaagweg aan dat ze tot het 11e jaar in Bissau naar school ging (zie gehoor CGVS, p.9). U verklaart dat ze in 2008 met school is gestopt en naar Bissau terugkeerde (zie gehoor CGVS, p.9).

Ook wanneer tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal wordt gevraagd of u contact heeft met uw vriendin, antwoordt u dat ze aanvankelijk bij uw zus verbleef, maar dat het niet goed boterde en ze nu bij een vriendin blijft (zie gehoor CGVS, p.3). U blijkt echter de naam van de vriendin niet te hebben onthouden (zie gehoor CGVS, p.4). U verklaart dat uw vriendin een opleiding geneeskunde aan het volgen is en dat ze stage loopt in een ziekenhuis in Dakar (zie gehoor CGVS, p.4). U bent niet op de hoogte in welk ziekenhuis ze haar stage doet (zie gehoor CGVS, p.4).

Verder suggereerde u doorheen uw verklaringen dat u een strenge en op religie gerichte opvoeding kreeg, maar een aanzienlijk aantal van uw verklaringen stroken niet met dit beeld. U verklaart dat u een praktiserende moslim bent (zie gehoor CGVS, p.2). U beweert dat uw vader erop aan drong dat u de koran zou leren en dat hij streng was. U benadrukt even later tijdens hetzelfde gehoor dat als het afhing van uw vader zijn kinderen enkel de koran zouden leren (zie gehoor CGVS, p.7). U verklaart dat u een aantal teksten kent, maar u niet alles heeft gelezen (zie gehoor CGVS, p.7). U stelt dat u zich de lessen het meest herinnert, de gebeden die u moest zeggen (zie gehoor CGVS, p.7). Gevraagd naar het beroep van uw vader, antwoordt u dat hij priester is (zie gehoor CGVS, p.6). Er wordt u ter verduidelijking gevraagd wat uw vader doet, waarop u reageert dat hij een moslimpriester is en als de hoofdpriester er niet is, dan doet hij [uw vader] de dienst, bij doop en bij huwelijk (zie gehoor CGVS, p.6). U legt verder uit dat er bij de geboorte van een kind er een feest wordt gehouden. De hele familie komt bij elkaar, het kind wordt geschoren en de bijbel wordt gelezen (zie gehoor CGVS, p.6). U wordt erop gewezen of uw vader moslim is dan wel christen, waarop u verklaart dat hij moslim is en de koran leest (zie gehoor CGVS, p.6). U kunt niet verduidelijken hoe uw vader de taak van imam kreeg, u stelt kortweg dat het een keuze van hem was (zie gehoor CGVS, p.6). Hoewel u stelt dat niet zomaar iedereen imam kan worden, blijft u bij vage verklaringen dat als men het boek heeft bestudeerd en de studie voltooid heeft, men imam kan worden (zie gehoor CGVS, p.6). Wanneer u hierna wordt gevraagd hoe dit bij uw vader is gegaan, begint u weer te verwijzen naar de kerk, dat uw vader naar de kerk ging (zie gehoor CGVS, p.6). U beweert tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal dat uw vader strikt was en erg gericht was op het onderrichten van de koran (zie gehoor CGVS, p.). U wekt hiermee de indruk dat u streng religieus bent opgevoed, maar het is hierbij heel bevreemdend dat u als moslim, wiens vader volgens uw verklaringen een imam is, telkens verwijst naar de kerk en naar de priester. Zo verklaart u dat een moslim met een christen mag trouwen als het meisje aanvaardt zich te bekeren en dat er dan een feest wordt gehouden en naar de kerk wordt gegaan (zie gehoor CGVS, p.11). Opnieuw wordt u hierop gewezen, waarop u reageert dat u meer omgang heeft met christenen en er naar de moskee wordt gegaan (zie gehoor CGVS, p.11). Dit laat niet vermoeden dat u werd opgevoed in een streng religieuze islamitische omgeving.

U aarzelt wanneer u de naam van de eerste imam van de moskee wordt gevraagd en u stelt dan dat hij Fay heet, maar u zijn familienaam niet meer weet (zie gehoor CGVS, p.6). Uw vader gaf u volgens uw verklaringen de opvoeding dat u hem diende te groeten voor u het huis verliet (zie gehoor CGVS, p.7). Echter gevraagd naar andere huisregels heeft u het over de partnerkeuze, namelijk dat een toekomstige partner een moslim moest zijn en dat uw vader de raad gaf om geen meisjes zwanger te maken (zie gehoor CGVS, p.7 en p.9). Gevraagd naar andere huisregels, er waren volgens uw verklaringen geen andere regels in het huis.

Uw verklaring dat uw vriendin niet zoveel het huis uit mochten gaan van haar ouders en ze streng gecontroleerd werd wordt tegengesproken door uw latere verklaringen tijdens het gehoor wanneer u stelt dat u uw vriendin ontmoette in discotheken, in de cinema en dat jullie ook gingen wandelen (zie gehoor CGVS, p.9). Jullie konden elkaar wel ontmoeten en zij mocht dus blijkbaar toch, ondanks uw eerdere verklaringen, wel het huis uit. Bovendien verklaart u uitdrukkelijk samen met uw vriendin bij jullie ouders te zijn vertrokken en ongeveer 3 maanden samen te hebben gewoond (zie gehoor CGVS, p.5). Dit komt bevreemdend over in het licht van uw verklaringen dat uw ouders uw vriendin nooit hebben ontmoet en er niet mee akkoord konden gaan dat u ging samen wonen met haar (zie gehoor CGVS, p.15). Wanneer u wordt gevraagd hoe u het huis kon verlaten, beweert u zonder toelating of controle van uw ouders of uw familie het huis te hebben verlaten (zie gehoor CGVS, p.15). U voegt kortweg toe dat u uw spullen had genomen en u vertrok (zie gehoor CGVS, p.15). Deze verklaring wijst niet op een ernstige druk of vrees voor gevolgen vanwege uw familie omwille van uw relatie met een christen. Uw broers kwamen een vijftal keren langs en eisten dat u uw vriendin zou laten vallen (zie gehoor CGVS, p.16). Volgens uw verklaringen antwoordde u uw broers dat u uw eigen leven wil leiden en dat niemand u van uw keuze zou afbrengen (zie gehoor CGVS, p.16). Het komt dan ook weinig overtuigend over dat u louter omwille van de woorden van uw broers besloot het land te verlaten zonder dat u deze bedreigingen meldde of klacht indiende (zie gehoor CGVS, p.16).

Bovenstaande vaststellingen laten toe om uw verklaringen over uw relatie en uw strikte opvoeding en familiecontext in de moslimtraditie ten zeerste te betwijfelen. Aldus maakt u niet aannemelijk enige vrees te koesteren ten aanzien van uw familie en de moslims omwille van uw relatie met een christenvrouw.

Vervolgens dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u aangehaalde vrees voor hekserij. U verklaart dat bij de Mandinga's hekserij wordt uitgevoerd om iemand te kwetsen of te doden (zie gehoor CGVS, p.16). U stelt dat het zand waarop u hebt gelopen wordt genomen en men op een traditionele manier iemand kwaad kan aandoen (zie gehoor CGVS, p.16). U vreest bij een terugkeer naar Guinee Bissau dat u ziek zal worden en er niets is dat u zou kunnen genezen (zie gehoor CGVS, p.17). U geeft aan dat uw familie al heeft gedaan wat ze moesten doen en dat de hekserij al is uitgevoerd (zie gehoor CGVS, p.17). Deze verklaringen zijn enkel gebaseerd op veronderstellingen uwentwege waarvoor u verder geen concrete elementen aanbrengt. Daarbij is deze door u aangehaalde vrees van traditionele en spirituele aard en valt als dusdanig buiten de criteria van de Vluchtelingenconventie van Genève.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. U bent niet in het bezit van enig reis- of identiteitsdocument om uw asielrelaas te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 1, (2) van het Protocol van 31 januari 1967 betreffende het statuut van vluchtelingen en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker meent wel precies te zijn geweest in het aangeven van de verschillende fasen van de relatie en daarom heeft hij drie verschillende data meegegeven die voor hem diverse mijlpalen in de relatie waren. In 1999 leerde hij zijn vriendin kennen op school en ontwikkelde er zich een hechte vriendschap. In 2003 werden zij een koppel, doch het was een platonische relatie, reden waarom hij van geen echte verkering spreekt. In 2006 werd de relatie heel serieus en ook op seksueel vlak aangevat, reden waarom hij spreekt van echte verkering.

Verder meent verzoeker voldoende precieze informatie te hebben gegeven over wat zijn vriendin gedaan heeft na het stopzetten van zijn studies. Tot het elfde jaar ging zij naar dezelfde school als verzoeker. Na het elfde jaar werd zij door haar ouders naar Dakar gestuurd om haar opleiding verder te zetten. Zij verbleef daar vijf à zes maanden en keerde vervolgens één à twee weken terug in de vakantieperiode. Zij heeft een opleiding geneeskunde gevolgd en loopt momenteel stage in Dakar. Dat hij geen precieze data kan meegeven, is te wijten aan het feit dat hij op dat moment reeds van school was, de directe contacten in die periode bij gebrek aan communicatiemiddelen minder intensief waren en hij zich zelf in een moeilijke situatie bevond daar hij heel vroeg moest gaan werken.

Verzoeker stelt nooit te hebben gezegd dat zijn vriendin nooit het huis uit mocht, doch wel dat zij niet zo vaak mocht uitgaan en dat zij streng werd gecontroleerd. Hij meent tevens nooit te hebben verklaard dat zij elkaar op zeer geregelde tijdstippen konden zien; zij konden elkaar slechts enkele malen per maand ontmoeten. Zijn vriendin was op het moment van het gehoor verhuisd naar een vriendin in Dakar omdat er conflicten waren met verzoekers zus. Dat hij de naam van deze vriendin niet weet, wijt hij aan het feit dat hij buiten één week nooit met zijn vriendin samen in Dakar verbleven heeft en bijgevolg nooit zelf persoonlijk kennis heeft gemaakt met de vriendinnen die zij daar heeft gemaakt. Zijn vriendin heeft haar stage aangevat op een moment dat hij niet meer in Dakar verbleef. Dat hij het ziekenhuis niet kent, wijt hij opnieuw aan het feit dat hij slechts één week in Dakar verbleef en er verschillende ziekenhuizen zijn in Dakar die hij niet bij naam kan aangeven.

Dat hij niet in detail kon aangeven hoe men imam wordt, wijt verzoeker aan het feit dat zijn vader reeds imam was wanneer verzoeker geboren werd. Hij kent enkel de voornaam van de hoofdimam aangezien in de onderlinge contacten nooit de familienaam werd gebruikt. Hij heeft erop gewezen dat het streng karakter van zijn opvoeding vooral tot uiting kwam in de strengheid waarmee zijn vader thuis de koran onderwees. Hij beschreef in detail het ritueel dat elke avond werd herhaald en waarbij vanaf zeven uur 's avonds buiten les in de koran werd aangeleerd. Hij citeerde volledig ten exemplatieve titel het "Bismillah", hetgeen een zeer specifiek gebruik is, eigen aan moslims en niet gekend door christenen. Hij verwees tevens naar het voor de islam typische gebruik bij de geboorte van een kind, namelijk het scheren van het haar. Hij wees ook op de houding van de Madinka ten aanzien van gemengde huwelijken en die ook resoluut door zijn vader werd gehanteerd en van kleins af werd meegegeven. Hij wijst erop dat hijzelf niet zo'n afwijzende houding aanneemt ten aanzien van christenen, aangezien hij buitenshuis met hen contact heeft en zelf een relatie heeft met een christelijk meisje, hetgeen volgens hem verklaart dat hij soms het woord "kerk" in de mond nam om een parallel te trekken met het moslimgelooft. Wanneer het woord "kerk" ter sprake komt, corrigeert hij zelf dat hij moskee bedoelt.

Verzoeker beseft bij zijn vertrek reeds dat zijn beslissing niet in goede aarde zou vallen en dat er ernstige consequenties mogelijk waren, doch hij wenste zijn relatie met zijn vriendin verder te zetten. Hij stond onder ernstige druk. Zijn vader heeft zijn vriendin nooit ontmoet en hij heeft nooit het tegendeel beweerd. Hij heeft wel de vader van zijn vriendin ontmoet, die heeft toegelaten dat zijn dochter het huis verliet om samen te wonen.

Volgens verzoeker moet rekening gehouden worden met het feit dat hij tot de etnie van de Madinga behoort. De Madinga verwerpen het christelijk geloof, zodat het niet vreemd is dat hij omwille van zijn relatie en zijn voorgenomen huwelijk met een christelijk meisje werd blootgesteld aan vervolging. Verzoeker verwijst naar een internetartikel. Volgens verzoeker dient eveneens rekening te worden gehouden met de religieuze intolerantie die in recente jaren in Guinee-Bissau de bovenhand neemt, hetgeen zich onder meer uit in de veralgemeende afwijzing door moslims van gemengde huwelijken. Verzoeker verwijst naar een internetartikel. Hij stelt het slachtoffer te zijn geweest van een gedwongen isolement ten aanzien van zijn familie en van herhaaldelijke bedreigingen vanwege zijn familie, waarbij zijn familie ermee dreigde dat hij gedood zou worden als hij zijn relatie niet zou stop zetten wegens de schande die hij over de familie bracht, en dat zij er tevens mee dreigden traditionele hekserij toe te passen waardoor hij ernstig ziek zou worden. Verzoeker verwijst naar de UNHCR *Guidelines* met betrekking tot seksuele geaardheid en genderidentiteit. Bij de beoordeling van de impact van hekserij moet volgens verzoeker rekening worden gehouden met diverse factoren, zoals werd bevestigd door UNHCR. Hij verwijst naar een nota van UNHCR dienaangaande. De dreiging met de toepassing van hekserij moet volgens verzoeker zeer ernstig worden genomen, gelet op het geloof dat hij in de praktijk heeft. Hij behoort tot de etnie van de Madinga, waar het geloof in hekserij zeer sterk is en hij is in het verleden reeds persoonlijk getuige geweest *"dat zijn familie dergelijke praktijken met gelijkaardige afloop"*. Hij verwijst naar een internetartikel.

Volgens verzoeker dient te worden besloten dat zijn aangehaalde vrees weldegelijk dient te worden beschouwd als een vrees die ressorteert binnen de criteria van de Vluchtelingenconventie. Hij meent dat er in Guinee-Bissau geen afdoende bescherming kan worden geboden zoals bepaald in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet. Het gerechtelijk systeem wordt er gekenmerkt door corruptie, straffeloosheid, gebrek aan middelen en een systematisch gebrekkige toegang voor de burgers. Verzoeker verwijst naar een internetartikel en een aantal rapporten. Hij meent dat het dan ook niet verwonderlijk is dat hij zelf geen klacht heeft gedaan, aangezien hij beseftte dat hieraan geen enkel gevolg zou worden gegeven.

Verzoeker verwijst naar paragraaf 205 van de proceduregids van UNHCR en meent dat hem het voordeel van de twijfel conform artikel 48/6 van de vreemdelingenwet dient te worden toegestaan.

De hierboven ontwikkelde motieven wijzen er duidelijk op dat hij bij een gedwongen terugkeer weldegelijk een aanzienlijk risico loopt op willekeurige onmenselijke behandeling in zijn land van herkomst en dat tegen dit risico in zijn land geen bescherming kan worden geboden. Hij meent dat er bijgevolg minstens sprake is van de toepasselijkheid van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: vier internetartikelen (stukken 2-5), de UNHCR *Guidelines* over seksuele geaardheid en genderidentiteit van 23 oktober 2012 (stuk 6), een nota van UNHCR over voodoo en hekserij van oktober 2013 (stuk 7), een rapport van de Human Rights Council van 31 juli 2014 (stuk 8), een rapport van de US Department of State (stuk 9), een rapport van de Verenigde Naties van 19 januari 2015 (stuk 10) en een rapport van OSAC van 15 juli 2014 (stuk 11).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoeker aanvoert dat hij met betrekking tot zijn relatie met zijn vriendin verschillende fasen heeft aangegeven, dient opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat zijn vriendin heden 20 jaar oud is, dat zij elkaar kennen sinds 1999 en dat zij sinds 2003 een koppel vormden (gehoorverslag CGVS, p. 8). Wanneer zijn vriendin anno 2015 20 jaar oud is, moet zij in 1999 vier à vijf jaar oud geweest zijn en in 2003 acht à negen jaar. Aangezien verzoeker verklaart geboren te zijn op 22 juni 1987 (gehoorverslag CGVS, p. 2), was hij elf à twaalf jaar oud wanneer hij zijn vriendin in 1999 leerde kennen op school en was hij 15 à 16 jaar oud wanneer hij met haar in 2003 een relatie startte. Nergens tijdens zijn gehoor maakte verzoeker melding van het feit dat de relatie in 2003 slechts platonisch was en pas in 2006 een seksuele component kreeg. Gelet op de jeugdige leeftijd van verzoeker en zijn vriendin in voormelde periodes, is het leeftijdsverschil tussen beiden relatief groot wanneer het aankomt op het aangaan van een relatie. Wanneer verzoeker tijdens zijn gehoor geconfronteerd wordt met deze vaststelling, wijzigt hij zijn verklaring en stelt hij dat zij een relatie begonnen in 2006 (gehoorverslag CGVS, p. 8). Dat verzoeker niet precies kan aangeven wanneer zijn relatie begon, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze relatie. Dit klemmt des te meer daar hij evenmin precies kan aangeven wanneer zijn vriendin naar Dakar zou gestuurd zijn voor haar studies, hoewel hij stelt alleen met haar een relatie te hebben gehad en hij omwille van de problemen die hij beweert door deze relatie te hebben gekend, in België internationale bescherming vraagt (gehoorverslag CGVS, p. 8-9). Hier voegt zich nog aan toe dat verzoeker niet weet bij wie zijn vriendin verblijft na de problemen met zijn zus, noch in welk ziekenhuis zij stage loopt (gehoorverslag CGVS, p. 4). Dat hij slechts een week in Dakar heeft verbleven, nooit persoonlijk kennis maakte met de vriendinnen van zijn vriendin en de namen van de ziekenhuizen van Dakar niet kent, is geen afdoende verklaring voor zijn gebrekkige kennis, aangezien verzoeker verklaart nog steeds contact te hebben met zijn vriendin (gehoorverslag CGVS, p. 3).

Verder stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Verder suggereerde u doorheen uw verklaringen dat u een strenge en op religie gerichte opvoeding kreeg, maar een aanzienlijk aantal van uw verklaringen stroken niet met dit beeld. U verklaart dat u een praktiserende moslim bent (zie gehoor CGVS, p.2). U beweert dat uw vader erop aan drong dat u de koran zou leren en dat hij streng was. U benadrukt even later tijdens hetzelfde gehoor dat als het afhing van uw vader zijn kinderen enkel de koran zouden leren (zie gehoor CGVS, p.7). U verklaart dat u een aantal teksten kent, maar u niet alles heeft gelezen (zie gehoor CGVS, p.7). U stelt dat u zich de lessen het meest herinnert, de gebeden die u moest zeggen (zie gehoor CGVS, p.7). Gevraagd naar het beroep van uw vader, antwoordt u dat hij priester is (zie gehoor CGVS, p.6). Er wordt u ter verduidelijking gevraagd wat uw vader doet, waarop u reageert dat hij een moslimpriester is en als de hoofdpriester er niet is, dan doet hij [uw vader] de dienst, bij doop en bij huwelijk (zie gehoor

CGVS, p.6). U legt verder uit dat er bij de geboorte van een kind er een feest wordt gehouden. De hele familie komt bij elkaar, het kind wordt geschoren en de bijbel wordt gelezen (zie gehoor CGVS, p.6). U wordt erop gewezen of uw vader moslim is dan wel christen, waarop u verklaart dat hij moslim is en de koran leest (zie gehoor CGVS, p.6). U kunt niet verduidelijken hoe uw vader de taak van imam kreeg, u stelt kortweg dat het een keuze van hem was (zie gehoor CGVS, p.6). Hoewel u stelt dat niet zomaar iedereen imam kan worden, blijft u bij vage verklaringen dat als men het boek heeft bestudeerd en de studie voltooid heeft, men imam kan worden (zie gehoor CGVS, p.6). Wanneer u hierna wordt gevraagd hoe dit bij uw vader is gegaan, begint u weer te verwijzen naar de kerk, dat uw vader naar de kerk ging (zie gehoor CGVS, p.6). U beweert tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal dat uw vader strikt was en erg gericht was op het onderrichten van de koran (zie gehoor CGVS, p.). U wekt hiermee de indruk dat u streng religieus bent opgevoed, maar het is hierbij heel bevreemdend dat u als moslim, wiens vader volgens uw verklaringen een imam is, telkens verwijst naar de kerk en naar de priester. Zo verklaart u dat een moslim met een christen mag trouwen als het meisje aanvaardt zich te bekeren en dat er dan een feest wordt gehouden en naar de kerk wordt gegaan (zie gehoor CGVS, p.11). Opnieuw wordt u hierop gewezen, waarop u reageert dat u meer omgang heeft met christenen en er naar de moskee wordt gegaan (zie gehoor CGVS, p.11). Dit laat niet vermoeden dat u werd opgevoed in een streng religieuze islamitische omgeving.

U aarzelt wanneer u de naam van de eerste imam van de moskee wordt gevraagd en u stelt dan dat hij Fay heet, maar u zijn familienaam niet meer weet (zie gehoor CGVS, p.6). Uw vader gaf u volgens uw verklaringen de opvoeding dat u hem diende te groeten voor u het huis verliet (zie gehoor CGVS, p.7). Echter gevraagd naar andere huisregels heeft u het over de partnerkeuze, namelijk dat een toekomstige partner een moslim moest zijn en dat uw vader de raad gaf om geen meisjes zwanger te maken (zie gehoor CGVS, p.7 en p.9). Gevraagd naar andere huisregels, er waren volgens uw verklaringen geen andere regels in het huis.

Uw verklaring dat uw vriendin niet zoveel het huis uit mochten gaan van haar ouders en ze streng gecontroleerd werd wordt tegengesproken door uw latere verklaringen tijdens het gehoor wanneer u stelt dat u uw vriendin ontmoette in discotheken, in de cinema en dat jullie ook gingen wandelen (zie gehoor CGVS, p.9). Jullie konden elkaar wel ontmoeten en zij mocht dus blijkbaar toch, ondanks uw eerdere verklaringen, wel het huis uit. Bovendien verklaart u uitdrukkelijk samen met uw vriendin bij jullie ouders te zijn vertrokken en ongeveer 3 maanden samen te hebben gewoond (zie gehoor CGVS, p.5). Dit komt bevreemdend over in het licht van uw verklaringen dat uw ouders uw vriendin nooit hebben ontmoet en er niet mee akkoord konden gaan dat u ging samen wonen met haar (zie gehoor CGVS, p.15). Wanneer u wordt gevraagd hoe u het huis kon verlaten, beweert u zonder toelating of controle van uw ouders of uw familie het huis te hebben verlaten (zie gehoor CGVS, p.15). U voegt kortweg toe dat u uw spullen had genomen en u vertrok (zie gehoor CGVS, p.15). Deze verklaring wijst niet op een ernstige druk of vrees voor gevolgen vanwege uw familie omwille van uw relatie met een christen. Uw broers kwamen een vijftal keren langs en eisten dat u uw vriendin zou laten vallen (zie gehoor CGVS, p.16). Volgens uw verklaringen antwoordde u uw broers dat u uw eigen leven wil leiden en dat niemand u van uw keuze zou afbrengen (zie gehoor CGVS, p.16). Het komt dan ook weinig overtuigend over dat u louter omwille van de woorden van uw broers besloot het land te verlaten zonder dat u deze bedreigingen meldde of klacht indiende (zie gehoor CGVS, p.16).

Bovenstaande vaststellingen laten toe om uw verklaringen over uw relatie en uw strikte opvoeding en familiecontext in de moslimtraditie ten eerste te betwifelen. Aldus maakt u niet aannemelijk enige vrees te koesteren ten aanzien van uw familie en de moslims omwille van uw relatie met een christenvrouw."

Zijn verklaring dat zij niet zo vaak mocht uitgaan en streng werd gecontroleerd, is niet te rijmen met zijn verklaring dat hij met zijn vriendin afsprak in discotheken en in de cinema, zelfs al was dit slechts enkele malen per maand. Dat zijn vader reeds imam was wanneer verzoeker geboren was, is geen afdoende verklaring voor zijn gebrekkige kennis. Indien zijn vader immers werkelijk een dergelijke streng-religieuze imam is die zijn kinderen les geeft in de koran, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij verzoeker minstens enige informatie heeft gegeven over hoe men imam wordt. Dat verzoeker op de hoogte is van een aantal gebruiken van moslims (verzoekschrift, stukken 2 en 3), doet geen afbreuk aan voorgaande pertinente vaststellingen. Dit klemmt des te meer daar verzoeker het woord "kerk" pas vervangt door het woord "moskee" wanneer de *protection officer* hem hierop wijst; het betreft geenszins een spontane correctie van zijnen 't wege tijdens het gehoor (gehoorverslag CGVS, p. 11). Waar verzoeker nog wijst op de houding van de Madinga/Madinka ten opzichte van gemengde huwelijken in Guinee-Bissau, dient erop gewezen dat hij dienaangaande slechts algemene informatie bijbrengt (verzoekschrift, stukken 4 en 5) die geen betrekking heeft op zijn persoon. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Vervolgens stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

"Vervolgens dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u aangehaalde vrees voor hekserij. U verklaart dat bij de Mandinga's hekserij wordt uitgevoerd om iemand te kwetsen of te doden (zie gehoor CGVS, p.16). U stelt dat het zand waarop u hebt gelopen wordt genomen en men op een traditionele manier iemand kwaad kan aandoen (zie gehoor CGVS, p.16). U vreest bij een terugkeer naar Guinee Bissau dat u ziek zal worden en er niets is dat u zou kunnen genezen (zie gehoor CGVS, p.17). U geeft aan dat uw familie al heeft gedaan wat ze moesten doen en dat de hekserij al is uitgevoerd (zie gehoor CGVS, p.17). Deze verklaringen zijn enkel gebaseerd op veronderstellingen uwentwege waarvoor u verder geen concrete elementen aanbrengt. Daarbij is deze door u aangehaalde vrees van traditionele en spirituele aard en valt als dusdanig buiten de criteria van de Vluchtelingenconventie van Genève."

Hoewel kan worden aangenomen dat er bij de Madinga een sterk geloof bestaat in voodoo en hekserij, dient erop gewezen dat dergelijke vrees behoort tot het rijk van het bijgeloof en dan ook niet ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Er kan niet worden ingezien op welke wijze de UNHCR *Guidelines* over seksuele geaardheid en genderidentiteit van 23 oktober 2012 (verzoekschrift, stuk 6) de motieven van de bestreden beslissing zou kunnen weerleggen. *In casu* wordt er immers niet getwijfeld aan verzoekers seksuele geaardheid en haalt hij geen vrees voor vervolging aan omwille van zijn gender. Betreffende het verwijt aan het CGVS dat geen rekening werd gehouden met een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker zijn vrees voor vervolging niet *in concreto* aannemelijk. Zijn verwijzing naar het functioneren van de politie en gerechtelijke diensten in Guinee-Bissau (verzoekschrift, stukken 5 en 8-11) is dan ook niet dienstig.

De bestreden beslissing wijst er bovendien terecht op dat verzoeker niet in het bezit is van enig reis- of identiteitsdocument om zijn asielrelaas te staven.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig augustus tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS